

съ дата 11 юний 1869 г., се говори съ ясно съзнание за българска народностъ. Отъ това писмо, сега въ Етнографския музей въ София, инв. 1206, ще приведа следнитѣ редове:

Похваляваме ся че и ми станахме членове на Българскій-тъ Народъ, понеже ся опредѣли отъ комисіѣтъ, която стана въ Царійградъ прѣдъ прѣдсѣдателството на Негово Величество Али пашѣ, заедно съ севѣрскы-ты Менличкы села за да ги покровителствува Българскы Владыка като что и мы блѣгари, а пребиваніето му ще бжде въ Неврокопъ. Славѣ Богу придобихме онова что желаяхмы, сега еще очакваме свръшваніето на въпросъ съ ферманъ отъ Тишайшій-тъ ни Царь и Баща Султанъ Абдулъ Азиса. Поздравляваме Ва прѣискренно и смы Ваши прѣлюбими събратя Община Българска Неврокопска

На 11. юнія 1869

(Следватъ подписи)

Неврокопъ

20. — Сѣрско и Македония изобщо. Чехътъ Янко Шафарикъ, като директоръ на Бѣлградския музей, препоръчалъ на сръбското правителство презъ 1846 г. „да се пошлѣ способно лице у Стару Србију, Македонију и Албанију, да тамо на рачун и трошак правителства српског старе рукописе купи и купује“ (срв. Rad Jug. Akademije, XLII, 203). Сръбското правителство усвоило плана на Шафарика и изпратило като свой агентъ въ Македония Ст. Верковичъ. За това говори и Ст. Новаковичъ: „Идеја Шафарикова, да се когод пошлѣ у южне словенске землѣ под Турцима, нарочито у Македонију и Стару Србију, дала е повод, те је српска влада потпомогла одлазак, а послѣје потпомагала бавлѣне Ст. Ј. Верковића на тим странама који је помагао и српском музеју. . .“ (Rad XLII, 204). Сѣщиятъ Новаковичъ и на друго мѣсто изтъква, че Верковичъ е живѣлъ въ Сѣрско съ сръдства на сръбското правителство: „Стефан Верковић који је с другогодишњом помоћу српске владе бавио се и у Серу“ (Струмска област у XIV веку, 45). Въ края на 1850 г. Верковичъ вече се намиралъ въ Македония.

Презъ 1860 г., следъ десетгодишно проучване на Македония, сръбскиятъ агентъ Стефанъ И. Верковичъ издаде въ Бѣлградъ сборникъ отъ български народни пѣсни, събирани